

forstaaelse, da den nu er bleven hævdet her først af en retslærd og derpaa af en Teolog, nemlig den, at hvis den af de 15 foreslaaede Indstilling til Tinget vedtages, vil en Minister i paakommende Tilfælde kunne sammenkalde det kirkelige Udvalg for at høre dets Mening. Det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) udtalte endogsaa, at det vilde være et Misbrug, hvis Ministeren ikke sammenkaldte det kirkelige Udvalg og hørte dets Mening, naar der var Anledning dertil. Man maa her ikke se bort fra, at det er saa godt ordnet, at Ministeren ikke alene ikke er forpligtet dertil, men at det er Ministeren umuligt at opfylde den Fordring, der er stillet af det ærede kongevalgte Medlem, thi Ministeren kan ikke sammenkalde det kirkelige Udvalg, naar der ikke foreligger en Bevilling paa Finansloven til at afholde de dermed forbundne Udgifter. Der er saaledes omhyggeligt sørget for, at det kirkelige Udvalg ikke bliver sammenkaldt, thi det beror ikke alene paa Ministeren, men ogsaa paa en Bevilling paa Finansloven, som i det paakommende Tilfælde ikke vil forefindes.

Breinholt: Det er just ikke med Glæde, at jeg har tilladt mig at begære Ordet i Dag; men jeg har fundet det nødvendigt i al Korthed at begrunde min Afstemning, en Afstemning, der maaske vil komme til at staa i Modsætning til adskillige af mine nærmeste Meningsfællers. For at undgaa enhver Misforstaaelse i saa Henseende ønsker jeg straks at slaa fast, at det Spørgsmaal, hvorom det her drejer sig, er et ikke-politisk Spørgsmaal, hvori alle den Gruppens Medlemmer, jeg tilhører, ere frit stillede.

Hvad nu selve det foreliggende 15 Mands Forslag angaar, da maa jeg med Beklagelse straks sige, at det har beredt mig en lige saa overraskende som alvorlig Skuffelse, og jeg tror, at en lignende Følelse vil gøre sig gældende i vide Kredse i Befolkningen. Det er jo nemlig en Gang saa og kan vel ikke være anderledes, end at der under Lovgivningsarbejdet altid af og til vil vise sig visse Uoverensstemmelser mellem de to Ting, snart mindre, snart større og dybt indgribende. Naar Uoverensstemmelserne ere af mindre Betydning,

pleje de at flyde ud i Sandet, idet man bibeholder status quo og faar altsaa ingen ny Lov. I andre og vigtigere Tilfælde søger man ofte at udjævne Uoverensstemmelserne gennem Fællesudvalg — som sket her —, men i et saadant plejer der at fremkomme Mæglingsforslag, der ende med, at man kommer til et Kompromis, hvorefter man igen faar Sagen i Gang. Det maa erkendes, at Kompromisser sjælden ere til særlig Tilfredshed, det ligger i Sagens Natur, idet enhver af de stridende Parter maa give noget efter. I og for sig ere de ogsaa sjældent fortrinlige i saglig Henseende, men de kunne samtidig være ønskelige og nødvendige. Men een Ting forekommer det mig, der ikke maa savnes ved et Kompromis, naar det skal være nogenlunde, som det bør, og det er, at der er taget omtrent ligeligt Hensyn og vist omtrent ligelig Imødekommen mellem begge Sider af de stridende Parter. Dette er efter mit Skøn imidlertid ingenlunde sket her gennem det Forslag, som foreligger fra de 15 ærede Medlemmer af Fællesudvalget, thi Striden er jo — jeg skal fatte mig meget kort derom — uendelig simpel og jævn: Man har fra dette Tings Side villet have, at Forlængelsen af Menighedsraadene og det kirkelige Udvalg skulde følges ad. De fulgtes ad ud i Livet og bør sikkerlig vedblive at følges ad, om ikke paa anden Maade saa i Døden, hvis det skulde blive nødvendigt. Nu er det saaledes med Hensyn til det 15 Mands Forslag, at det ganske vist har et Skin af at være et Kompromis. Men det er, for saa vidt jeg overhovedet forstaar at bedømme det, saa langt fra Tilfældet, at det er et saadant. For det første har dette Ting ved sit Forslag kun villet give en Forlængelse af Lovforslaget af i alt 16 Maaneder, medens Fællesudvalgets Forslag giver det, som har været forlangt dels fra Ministeriets Side, dels fra det andet Tings Side, nemlig 6 Aar. Det er altsaa rent og skært en fuldstændig Indrømmelse til den ene Side og et Modtræk til den anden Side. Dernæst har man borttaget, at Præsten skulde være født Formand i Menighedsraadene — hvad der hidtil har været Tilfældet —, og man er gaaet til, at Formandspladsen skal besættes ved frit Valg i Menighedsraadene. Ligeledes et